

Arrest

nr. 205 584 van 20 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 1 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DOUTREPONT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 7 juli 2016, verklaart er zich op 19 juli 2016 vluchteling.

1.2. Op 10 januari 2018 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten en van etnische origine Han te zijn. Naast uw officiële naam Chen Shuidai, hebt u gebruik gemaakt van de schuilnaam Z.M., met name in uw kerkgemeenschap in China.

U bent geboren op 29 januari 1980 in de "zhen" (gemeente) Nancheng, "xian" (district) Yunan, stad Yunfu, provincie Guangdong, Volksrepubliek China. Toen u 17 jaar was ging u in de stad Foshan werken. In 2005 ging u bij uw man L.G. verblijven in Xiaoxin, Huaiji, "zhen" Lanzhong. Jullie kregen een dochter in 2006. In 2007 ging u opnieuw in Foshan werken. Eind 2007 hoorde u van een bevriend koppel over Quannengshen (Church of Almighty God), u was toen reeds christen. Na een jaar observatie sloot u zich eind 2008 aan bij de Quannengshenkerk. Eind 2013 verhuisde u terug naar Yunfu omdat u vreesde in gevaar te zijn in Foshan omwille van uw geloof. In Yunfu woonde u samen met twee geloofsgenoten, C.Y. en C.L.; uw echtgenoot woonde in Huaiji.

Toen u op 15 april 2016 aanwezig was op een kerkbijeenkomst in Yunfu vertelde A.Q., een religieuze zuster, u dat de politie bij u thuis langsgeslagen was met foto's van u en andere zusters en dat C.Y. opgepakt was. U was bang en u besloot naar uw collega en geloofsgenote X.X. in Foshan te gaan. U verbleef in Foshan tot uw vertrek uit China; op 11 mei ging u naar een ander adres in Foshan omdat uw onthaalgezin verhuisde omwille van de veiligheid. Bij het onthaalgezin maakte u kennis met P.X. (O.V. nummer X, CGVS nummer X), een geloofsgenote die ook gezocht werd door de overheid.

Op 14 mei kreeg u een brief van A.Q. waarin stond dat de politie de dag na uw vertrek opnieuw met uw foto op zoek was geweest naar u en dat C.Y. een celstraf van vijf jaar had gekregen. U kwam ook te weten dat de namenlijst die bij u thuis lag in handen van de politie was gevallen. U vreesde opgepakt te worden door de politie. U zag maar één uitweg, met name naar het buitenland gaan. P.X. vroeg hulp aan haar broer, die een bureau vond dat het vertrek van u en P.X. uit China regelde. P.X. en u vroegen samen een visum aan om naar België te reizen. Op 6 juli 2016 verliet u China met uw eigen paspoort en een schengenvisum uitgereikt door het Belgische consulaat in Guangzhou. U vloog samen met P.X. van Guangzhou via Bangkok naar Brussel, waar u op 7 juli 2016 aankwam. Op 19 juli 2016 vroegen jullie asiel aan in België.

In het asielcentrum in Couvin leerde u een aantal Chinese geloofsgenoten van de Quannengshenkerk kennen. Online maakte u kennis met andere geloofsgenoten in België en Nederland.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw instapkaarten, zeven kopieën van artikels over de Quannengshenkerk, kopieën van twee documenten van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst met betrekking tot de persoon L.L., een kopie van de Nederlandse verblijfstitel van L.L. en een brief van L.L.. Na uw gehoor legde u twee foto's, een afdruk van twee Facebookconversaties en een afdruk van uw Facebookprofiel neer.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS moet vastgesteld worden dat u de hoedanigheid van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet kan verleend worden en dit om onderstaande redenen.

Zo maakt u helemaal niet duidelijk wat uw werkelijke achtergrond en profiel is. U legt wel uw paspoort en een identiteitskaart neer waardoor u uw identiteit en nationaliteit staakt maar voor de rest laat u het CGVS het in het ongewisse over uw achtergrond en profiel. Het CGVS stelt namelijk ernstige discrepanties vast aangaande uw achtergrond en profiel tussen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties en uw visumdossier.

Over uw burgerlijke staat had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaring DVZ, punten 14-15) verklaard dat u op 18 februari 2008 een huwelijk afsloot met L.G.. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u eveneens dat u sinds 2005 samen was met L.G. en dat jullie in 2008 huwden (zie CGVS, p. 7). In uw visumdossier (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) steekt echter een huwelijkscertificaat dat aangeeft dat u op 28 februari 2005 gehuwd bent met S.W.. De hukou (gezinsregistratieboekje) die u voorlegde bij uw visumaanvraag maakt melding van S.W. als gezinshoofd, u als zijn echtgenote en S.W. als jullie zoon. U verklaarde echter bij de DVZ dat u slechts één kind hebt, een dochter genaamd L.S. (zie verklaring DVZ, punt 16). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u nogmaals dat u slechts één kind hebt, met name een dochter genaamd L.S. (zie CGVS, p. 6). Met betrekking tot uw werk verklaarde u bij de DVZ (zie verklaring DVZ, punt 12) dat u kleren weefde voor een bedrijf. Voor het CGVS verklaarde u tevens dat u een hele tijd in textiel fabrieken hebt gewerkt en dat u vanaf 2014 snacks maakte (zie CGVS, p. 6). Uit uw visumdossier blijkt echter dat u voor het verkrijgen van een visum had verklaard dat u werkte als administratiemanager voor het bedrijf Guangzhou Senhang Landscape Engineering Limited Company in de stad Guangzhou en in het visumdossier steken daarvan de bewijsstukken. Over uw reisgezel P.X. zei u op het CGVS dat ze een geloofsgenote is die u leerde kennen toen u onderdook in Foshan (zie CGVS, p.4). Volgens uw visumdossier waren jullie echter collega's.

Tijdens het gehoor op het CGVS zei u dat enkel het paspoort en de identiteitskaart die gebruikt waren bij de visumaanvraag correcte informatie bevatten, alle andere voorgelegde informatie bij de

visumaanvraag was niet correct, zo zei u (zie CGVS, p. 3). U verklaarde dat u niet anders kon dan valse informatie gebruiken om naar het buitenland te gaan, dat was de enige manier om aan het gevaar te ontkomen, zo zei u (zie CGVS, p. 3). Echter merkt het CGVS op dat u in 2014 een paspoort verkreeg met de bedoeling met vakantie naar de Verenigde Staten te gaan samen met uw oom, een plan dat in het water viel omdat uw oom een ongeval had (zie CGVS, p. 9). Voor een dergelijke toeristische reis naar de Verenigde Staten zou u ook een visum nodig gehad hebben. Het CGVS acht het dan ook opmerkelijk dat u zich genoodzaakt zag om een resem aan valse documenten voor te leggen bij de aanvraag van een gelijkaardig visum voor België, terwijl u zich twee jaar eerder blijkbaar wel in staat zag om een visum voor een toeristische reis naar de Verenigde Staten te verkrijgen.

Zelfs als u geen andere mogelijkheid zag dan valse documenten te gebruiken verklaart dit niet uw gebrekkige kennis over de informatie gebruikt bij uw visumaanvraag en het verloop van de visumaanvraag. Zo verklaarde u dat de broer van P.X. een bureau vond dat uw visumaanvraag regelde voor de prijs van 60.000 RMB (zie CGVS, p. 4, 8). U kon echter niet antwoorden op de vraag welk bureau dat was, u wist niets over dat bureau (zie CGVS, p. 4). Het bureau regelde alles en gaf u papieren die u moest afgeven op het consulaat, zo zei u (zie CGVS, p. 3). U hebt die papieren bekeken en gelezen en de broer van P.X. heeft u er wat over verteld, zo verklaarde u (zie CGVS, p. 3, 6). Tijdens het gehoor op het CGVS kon u echter niets vertellen over het bedrijf waarvoor u werkte volgens uw visumaanvraag en de job die u er zagezegd uitoefende, u herinnerde zich dit niet meer (zie CGVS, p. 6). Dat u niets meer weet over het bedrijf waarvoor u zagezegd werkte of de job die u uitoefende volgens uw visumaanvraag is hoogst opmerkelijk, zeker aangezien u met uw zagezegde collega P.X. naar Europa zou reizen, en dat het bijgevolg aannemelijk was dat u bij uw visumaanvraag een aantal vragen over uw werk of uw werkgever zou moeten beantwoorden. Gezien het bureau de door u geschetste visumfraude zou hebben opgezet, kan het CGVS redelijkerwijs vermoeden dat het bureau, al dan niet via de broer van P.X., u grondig op de hoogte zou brengen van het frauduleuze profiel en de frauduleuze achtergrond waarmee u een visum aanvroeg en dat u meer informatie hierover zou kunnen verstrekken. Immers, indien het dit niet zou doen, is de kans voor dat bureau groot dat het snel wordt ontmaskerd. Dat u zo slecht op de hoogte bent van essentiële gegevens gebruikt bij uw visumaanvraag staat voorts in schril contrast met uw bewering dat u bang was dat ontdekt zou worden dat de gegevens gebruikt bij uw visumaanvraag niet correct waren. U verklaarde "Ik was nog meer angstig over de situatie, ik wist niet of het zou lukken met die documenten (...) Ik was bang als ze zouden ontdekken dat de info op de documenten niet waar was, dat ze me zouden oppakken en me een zware straf zouden geven" (zie CGVS, p. 11, 12). Het is niet aannemelijk dat u enerzijds vreesde betrapt te worden op het gebruik van vervalste documenten bij uw visumaanvraag, en dat anderzijds uw kennis van de gebruikte documenten zo oppervlakkig was dat u ten tijde van het gehoor van het CGVS er niets meer kon over vertellen. Uw lacuneuze kennis over uw visumaanvraag ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit China regelde.

Gezien hoe dan ook met uw profiel fraude is gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het bij allebei, kan het CGVS niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel die u bij de DVZ en het CGVS naar voor brengt in het kader van uw asielaanvraag uw werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staft. Het CGVS wijst erop dat u al op 19 juli 2016 asiel aanvroeg en daarvoor dus ruimschoots de tijd had.

Tevens dient opgemerkt te worden dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de Volksrepubliek China (VRC) hebt geregeld ernstig aan.

Bovenstaande vaststellingen roepen ook ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen, zowel die over uw ingeroepen vervolging als het door u naar voor gebracht religieus profiel. Dit is zeker zo in het licht van onderstaande vaststellingen.

Immers is het ook op zich ongeloofwaardig dat u de Volksrepubliek China hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij de kerk van Quannengshan.

Zo is het frappant dat u op 7 juli 2016 uw land op legale wijze verliet met uw eigen paspoort. Meteen na het vermeende incident in april 2016 waarbij de politie uw woning doorzocht en op zoek was naar u dook u onder in de stad Foshan. Daar verbleef u op twee adressen tot uw vertrek uit China. Via een geloofsgenote van uw lokale kerk kwam u te weten dat de politie nogmaals naar u op zoek was geweest en de namenlijst die bij u thuis lag had meegenomen (zie CGVS, p. 10, 11). U vernam tevens dat C.Y., de geloofsgenote met wie u een woning deelde en die was opgepakt op 15 april 2016, veroordeeld was tot een gevangenisstraf van vijf jaar (zie CGVS, p. 11, 13). U was zeer bang, u dacht: "Ik kon hier niet blijven, maakt niet uit waar ik verblijf, ze konden me toch vinden" (zie CGVS, p. 11).

In deze context is het allerm minst aannemelijk dat u het risico zou nemen op legale wijze met uw eigen paspoort het land te verlaten. Door op deze manier het land te verlaten bracht u uzelf in het vizier van

de autoriteiten en liep u net het risico tegengehouden, ondervraagd en/of gearresteerd te worden door de Chinese autoriteiten. Volgens het rapport "Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe" waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, hebben veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam Policenet of Golden Shield. De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd. Uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk blijkt bovendien dat "usually the first thing the officers from the PSB or [Religious Affairs Bureau (RAB)] would do when they raid a house church is to collect ID numbers, ID names, and personal data such as date of birth and home and work ... addresses"...individuals' information is then stored and classified under one of five "security and political threat" levels within a national "dynamic stability control maintenance database", which is accessible by all officers within China's "security apparatus". Het mag dus duidelijk dat zijn dat, door met uw eigen, legale documenten het land te verlaten, u zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van uw land van herkomst aanbood. Hierdoor stelde u zich bloot aan een sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie. Dergelijk gedrag kan niet in overeenstemming gebracht worden met het gedrag dat redelijkerwijs kan verwacht worden van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dat u dit risico hebt genomen ondermijnt op zich op een dermate ernstige wijze uw vervolgingsvrees en asielmotieven, waarop u uw terugkeervrees baseert, dat er geen geloof aan kan gehecht worden.

Alhoewel kan aangenomen worden dat u enigszins vertrouwd bent met het christendom en heden op één of andere manier het christendom belijdt, doen bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees op zich al mijn twijfels rijzen over uw religieus profiel. Zo is het weinig aannemelijk dat een vervolgte kerk als die van Quannengshen u niet zou hebben afgeraden om met uw persoonlijke documenten het land te verlaten.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat uw verklaringen met betrekking tot uw oorspronkelijke plannen in België weinig overtuigend zijn. U kwam aan in België op 7 juli 2016 en u vroeg pas op 19 juli 2016 asiel aan. U wist eerder niet dat asiel aanvragen mogelijk was, pas toen jullie van de huisbaas hoorden over asielaanvragen, zocht uw geloofsgenote informatie en gingen jullie asiel aanvragen, zo zei u (zie CGVS, p. 8). Gevraagd wat u oorspronkelijk van plan was te doen in België, aangezien u niet van het bestaan van asiel afwist, zei u dat uw paspoort 10 jaar geldig was en dat u dacht niet onderdrukt te worden in het buitenland omdat er vrijheid van geloof is (zie CGVS, p. 8). Toen het CGVS u erop wees dat uw visum maar korte tijd geldig was en u nogmaals vroeg wat u van plan was te doen in België, herhaalde u slechts dat u dacht niet onderdrukt te worden als u China ontvluchtte naar België (zie CGVS, p. 8). Dat u slechts een dergelijk vaag plan had bij uw vertrek uit China is weinig aannemelijk. U was immers reeds op 15 april 2016 uit uw woonplaats gevlucht en u verliet China pas op 6 juli 2016, u had dus ruimschoots de tijd om uw vertrek voor te bereiden en informatie te verzamelen over de verblijfs- en beschermingsmogelijkheden in België. Bovendien verklaarde u dat de broer van P.X. u voor uw vertrek contactgegevens had gegeven van een persoon in België die jullie een verblijfplaats zou bezorgen (zie CGVS, p. 8). Het is weinig aannemelijk dat de broer van uw geloofsgenote enerzijds de inspanning deed om zowel jullie vertrek uit China als een verblijfplaats in België voor jullie te regelen, en anderzijds niets regelde of geen informatie opzocht met betrekking tot jullie latere verblijfs- en beschermingsmogelijkheden in België. Dit is des te opmerkelijker gezien uw visum slechts tot 29 juli 2016 geldig en dus reeds korte tijd na uw aankomst in België zou vervallen, wat mogelijk tot een repatriëring zou kunnen leiden in geval u betrapt werd op een verblijf in België zonder geldige verblijfsdocumenten.

Verder hebt u op zich evenmin aannemelijk gemaakt dat u een volgeling en actief lid bent van de Quannengshenkerk. Uw verklaringen over uw geloof, uw persoonlijke beleving ervan en uw activiteiten binnen de kerk, blijken op verscheidene essentiële vlakken niet overeen te stemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan kopieën aan het administratief dossier zijn toegevoegd. Deze vaststellingen zijn des te ernstiger gezien u verklaarde opeenvolgend verscheidene functies binnen uw kerk te hebben uitgeoefend, gaande van evangelisatie ("chuan fuyin") van april 2008 tot 2010 tot het begeleiden van nieuwe gelovigen ("jiaoguan zhishi") van 2011 tot 2013 en leider ("dailing") van een lokale kerkgroep van 2014 tot uw vlucht (zie CGVS, p. 15, 16). Door het uitoefenen van deze functies kan van u juist redelijkerwijs verwacht worden dat u grondig op de hoogte bent van de leer en stellingen van uw geloof.

Zo verklaarde u dat u sinds uw aankomst in België een aantal keer naar de kerk bent geweest in Couvin en in Frameries (zie CGVS, p. 9). U weet echter niet welke kerken dat waren, van de kerk in Frameries

weet u wel dat het een katholieke kerk is (zie CGVS, p. 9). U ging niet vaak naar die kerk omdat u zich ziek voelde, dit is de enige reden waarom u niet meer ging, zo zei u (zie CGVS, p. 9). Het CGVS acht het hoogst opmerkelijk dat u naar twee kerken in België ging, waarvan tenminste één katholieke kerk, gezien de visie van de Quannengshenkerk op andersgelovigen. Volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier benadrukt de kerk van Quannengshen immers krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, de Quannengshenkerk publiceerde een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument. Zo beschouwt Quannengshen volgens deze informatie al wie die niet tot de beweging behoort als gedoemd voor de hel. In deze context is het hoogst bevreemdend dat u als volgelingen van de Quannengshenkerk zomaar naar traditionele kerken, waarvan u zelfs niet weet welke kerken het zijn, zou gaan.

Voorts is het opmerkelijk dat u enerzijds wel de drie periodes van uw geloof in de correcte volgorde kon opnoemen, met name "lüfa shidai", "endian shidai" en "guodu shidai" (zie CGVS, p. 14), maar dat u anderzijds incorrect verwees naar de eerste en tweede periode. Zo verklaarde u dat Jezus in de eerste periode van God gekruisigd werd voor de mensheid en dat er nu in de tweede periode een vrouwelijke god naar China is gekomen (zie CGVS, p. 14). Echter blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) dat Jezus in het tweede tijdperk, met name de "endian shidai", op aarde verscheen en dat de derde periode, de "guodu shidai", die van Quannengshen, de almachtige God, is. Dat u wel de drie tijdperken en de drie entiteiten van God, met name Yahweh, Jezus en Quannengshen, kent, maar verkeerd verwijst naar het eerste en tweede tijdperk, ondanks uw verklaring dat u ongelovigen probeerde te bekeren door o.a. de drie tijdperken van God met hen te bespreken (zie CGVS, p. 16) doet vermoeden dat uw kennis van de leer van uw kerk van ingestudeerde aard is.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de rekruterings- en bekeringsmethodes gebruikt door uw kerk onvolledig. U verklaarde mensen die u kende of familieleden van geloofsgenoten te bekeren (zie CGVS, p. 16). Normaalgezien bekeren jullie geen mensen die jullie niet kennen omdat jullie hun achtergrond niet kennen, zo zei u (zie CGVS, p. 17). Gevraagd naar andere bekeringsmethodes gebruikt door uw kerk naast het praten met familieleden en vrienden, zei u dat er geen andere methodes zijn, jullie bekeren enkel mensen die jullie kennen en kennissen van hen, personen die jullie vertrouwen, zo zei u (zie CGVS, p. 17). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) gebruikt uw kerk naast de netwerken van familie, vrienden en kennissen echter nog verscheidene andere methodes om aanhangers bij te winnen. Dat u als predikant en leider van een lokale kerkgroep hiervan niet op de hoogte bent, bevestigt verder dat u uw geloof en activiteiten voor de kerk van Quannengshen niet aannemelijk hebt gemaakt.

Wanneer het CGVS u vroeg of u iets gedaan hebt om mensen te proberen bekeren sinds u in België bent, antwoordde u dat u nog steeds op Facebook bekeert, met name door te chatten (zie CGVS, p. 17). U werd gevraagd kopieën van enkele chatconversaties voor te leggen. Na het gehoor bezorgde u het CGVS afdrucken van twee chatconversaties die u op Facebook zou gevoerd hebben met het oog op bekering van personen tot de Quannengshenkerk. Er dient echter opgemerkt te worden dat uit deze conversaties niet afgeleid kan worden dat u probeerde de betreffende personen genaamd S.C. en L.W. probeerde te bekeren tot de Quannengshenkerk. Hoewel uit de vertaling blijkt dat u enige religieuze bewoordingen gebruikte in deze conversaties zijn de verwijzingen naar God en religie dermate algemeen dat deze in het kader van de meeste christelijke religies gehanteerd zouden kunnen worden. Bovendien kan het CGVS op basis van de inhoud van deze conversaties niet concluderen dat er sprake is van bekeringspogingen uwentwege. Tenslotte merkt het CGVS op dat deze conversaties van recente datum zijn, u begon ze met name op 13 oktober 2017 en 25 oktober 2017, u verklaarde ook dat u pas in september begon mensen te bekeren via Facebook (zie CGVS, p. 17), nochtans verblijft u al sinds juli 2016 in België. Dat u pas ruim een jaar na uw aankomst in België en kort voor uw gehoor bij het CGVS dergelijke gesprekken begon te voeren op Facebook doet twijfels rijzen over uw intenties en doet vermoeden dat u deze conversaties in functie van uw asielaanvraag voerde.

Met betrekking tot de visie van Quannengshen op de Bijbel verklaarde u dat deze over de eerste twee werken van God gaat en dat Quannengshen jullie vertelde jullie niet te beperken tot de Bijbel omdat God almachtig is (zie CGVS, p. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt echter dat het volgens de kerk nutteloos is geworden de leer van de Bijbel te volgen aangezien God nu zelf kan spreken en haar wil kan uiten aan de mensheid. Aangezien God nu zelf tegen de mensen spreekt is de Bijbel volgens deze informatie nutteloos in de ogen van aanhangers van de Quannengshenkerk, tenzij om nieuwkomers ervan te overtuigen dat de Bijbel opgeven in feite bijbels is. Deze visie op de Bijbel is duidelijk extremer en negatiever dat het beeld dat u schetste.

Het CGVS merkt voorts op dat u op uw Facebookprofiel, waarop u de naam C.X. hanteert, talrijke verwijzingen naar en citaten uit de Bijbel publiceerde. Op Facebook vindt u ook de pagina van

het "Bible Broadcasting Network" leuk. Dat u als Quannengshengelovige, en zelfs voormalig leider van een kerkgroep, actief de Bijbel zou verspreiden terwijl de leer van uw kerk de Bijbel als nutteloos beschouwt ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde geloof.

Dit alles wijst er op dat u wel enige kennis hebt verworven over de functies en leer van deze kerk maar dat u er onvoldoende mee bent vertrouwd om enige van deze functies te hebben uitgeoefend of op een andere manier actief te zijn geweest binnen deze kerk.

De zaken die u wel wist over Quannengshen kunt u via de website van de kerk of andere internetbronnen hebben vernomen. Die bevat immers heel wat informatie over de kerk. Het CGVS stelt dienaangaande ook vast dat u verklaarde dat u in België de website van Quannengshen consulteerde om de woorden van God te lezen (zie CGVS, p. 9). De door u voorgelegde artikels vond u eveneens op het internet (zie CGVS, p. 10).

Voorts merkt het CGVS op dat u op het moment van uw gehoor bij het CGVS reeds op de hoogte was van de negatieve beslissingen in de asielaanvragen van uw reisgezellin P.X. en andere geloofsgenoten van Quannengshen die u kent in België (zie CGVS, p. 3, 8). Daar zij u vertelden over de beslissingen die genomen werd met betrekking tot hun asielaanvraag, is het niet onaannemelijk dat u deze informatie gebruikte ter voorbereiding van uw eigen gehoor.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering aanhanger van de Quannengshenkerk te zijn, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering ten gevolge van uw religie vervolgd te worden door de Chinese autoriteiten.

De documenten die u neerlegde vermogen niet de appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en uw identiteitskaart staven slechts uw identiteit en nationaliteit. Uw instapkaarten staven slechts uw reis.

Met betrekking tot de Engelstalige teksten betreffende de Quannengshenkerk, met name de artikels van CESNUR, de European Federation for Freedom of Belief, de Church of Almighty God en World Religions and Spirituality dient opgemerkt te worden dat u de voorgelegde Engelstalige versies van de teksten niet kan gelezen hebben aangezien u geen Engels begrijpt (zie CGVS, p. 10). U hebt aan zusters gevraagd informatie te zoeken op internet voor u en deze te vertalen voor u, u las de documenten ook, ze bestaan ook in het Chinees, zo verklaarde u (zie CGVS, p. 3, 10). Wanneer het CGVS u vroeg waarover het artikel uit het Journal of CESNUR gaat, moest u echter het antwoord schuldig blijven (zie CGVS, p. 10). Dat de volgorde van de documenten op dat moment door elkaar was (zie CGVS, p. 10) vergoelijkt uw gebrek aan kennis niet. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij op de hoogte is van de inhoud van de door hem voorgelegde documenten ter ondersteuning van zijn asielaanvraag. Voorts stelt het CGVS vast dat geen van deze artikels betrekking heeft op uzelf of de gebeurtenissen die u meegemaakt zou hebben, u verklaarde zelf dat u niet vermeld wordt in deze artikels en dat het doel van het voorleggen van deze informatie is om tegen de onjuiste woorden van de Chinese overheid in te gaan (zie CGVS, p. 3).

Met betrekking tot de documenten van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst en de kopie van de verblijfstitel van L.L. dient opgemerkt te worden dat hieruit hoogstens kan afgeleid worden dat L.L. een verblijfsvergunning asiel verkreeg in Nederland. Echter kan uit deze documenten niet afgeleid worden op basis waarvan zij deze verblijfsvergunning verkreeg. Met betrekking tot de brief van L.L. dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze brief een sterk gesolliciteerd karakter vertoont, deze is met name gericht aan de Belgische immigratieambtenaar. Voorts is deze Engelstalige brief een getypt document waarop zelfs geen handtekening staat en staat bijgevolg allerminst vast dat deze brief door L.L. zelf opgesteld is. Tenslotte merkt het CGVS op dat u L.L. nooit persoonlijk ontmoet hebt en dat u haar pas recent, met name in september 2017, zou leren kennen hebben op een online kerkbijeenkomst (zie CGVS, p. 3). Dit vermindert de waarde van L.L.s getuigenis dat u een aanhanger van Quannengshen zou zijn aanzienlijk.

Wat betreft de twee foto's waarop u samen met vier andere personen een boek aan het lezen bent, dient opgemerkt te worden dat deze foto's geen bewijs vormen van uw beweerde geloof. Dergelijke foto's kunnen immers makkelijk in scène gezet worden. Bovendien stelt het CGVS vast dat u geen enkele informatie verstrekke over deze foto's die u na uw gehoor voorlegde. Zo laat u het CGVS in het ongewisse over onder meer de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin deze foto's genomen zijn, de andere personen op de foto's en het boek dat u aan het lezen bent op de foto.

De chatgesprekken op Facebook werden reeds hierboven besproken. Met betrekking tot de door u neergelegde afdrukken van uw Facebookprofiel merkt het CGVS vooreerst op dat dit profiel op naam van C.X. is, geboortedatum 8 juli 1988 (zie CGVS, p. 17 en afdruk Facebookprofiel). Noch deze geboortedatum, noch deze naam stemt overeen met de identiteitsgegevens die u opgaf bij uw asielaanvraag. Nochtans was u eerder gevraagd of u ooit andere namen gebruikte, waarop u enkel de kerknaam Z.M. (zie CGVS, p. 4) opgaf.

Voorts is het opvallend dat de eerste activiteit op dit profiel van recente datum is, met name 13 september 2017. Het is frappant dat zowel uw beweerde kennismaking en online kerkbijeenkomsten

met L.L. als uw activiteiten op Facebook pas in september 2017, ruim een jaar na uw aankomst in België, begonnen. Dat u niet eerder met dergelijke religieuze activiteiten startte, die u nochtans vrijuit kan beoefenen in België, wekt het vermoeden dat u slechts tot deze activiteiten overging met het oog op de behandeling van uw asielaanvraag, meer specifiek uw op dat moment nakende gehoor door het CGVS. Daarnaast merkt het CGVS op dat uit de door u voorgelegde kopieën van "posts" op uw Facebookprofiel niet afgeleid kan worden dat u aanhanger bent van de Quannengshenkerk. Hoewel u van 13 september 2017 tot heden regelmatig "posts" met een religieuze inhoud publiceerde op uw profiel, kan over deze "posts" hoogstens gezegd worden dat ze verwijzen naar het christendom, zoals blijkt uit de talrijke bijbelcitaten en afbeeldingen van Christus. U deelde zelfs een "post" van een andere kerk, met name de Amazing Church of God. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat deze kerk zich in New York bevindt en in 2009 werd opgericht. Uit de lijst met pagina's die u leuk vindt op Facebook kan evenmin afgeleid worden dat u aanhanger bent van de Quannengshenkerk. Hoewel u een vijftiengtal pagina's leuk vindt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier), is geen enkele hiervan een pagina van de Quannengshenkerk. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) dat er een aantal zowel Engelstalige als Chineestalige pagina's van de Quannengshenkerk op Facebook zijn, één ervan heeft zelfs ruim 67.000 volgers. Echter zijn quasi alle pagina's die u leuk vindt op Facebook pagina's van andere christelijke kerken en organisaties, gaande van presbyterische kerken over methodistische kerken tot een netwerk van bijbeluitzendingen.

Tenslotte merkt het CGVS op dat u geen enkel document neerlegt dat het profiel en de achtergrond die u schetst in het kader van uw asielaanvraag ondersteunt. Zo verklaarde u dat uw hukou bij uw ouders ligt en hebt u geen enkele foto van uzelf van in China (zie CGVS, p. 10). Zelfs de bankkaart die u zou gebruikt hebben om het geld voor uw reis af te halen hebt u niet meegenomen, zo zei u (zie CGVS, p. 13). U legde evenmin documenten neer ter ondersteuning van de gebeurtenissen die uzelf en uw huisgenote C.Y. zouden meegemaakt hebben in 2016.

Volledigheidshalve voegt het CGVS informatie toe aangaande de situatie van christenen in China. (UK Home Office: Country information and guidance, China - Christians", maart 2016) Uit deze informatie blijkt dat het christendom een sterk groeiend fenomeen is in China en dat, ondanks een variatie aan officiële en sociale sancties tegen het christendom, de meerderheid van de christenen in China in staat is om zijn geloof te belijden en te praktiseren zonder ernstige moeilijkheden. Miljoenen Chinese christenen beleven hun religie openlijk. De Chinese constitutie garandeert vrijheid van religie voor "normale religieuze activiteiten", maar definieert niet wat "normaal" is. Beperkingen op religieuze vrijheden en activiteiten zijn wijdverspreid, maar er zijn ook wijdverspreide regionale verschillen in de mate waarin deze worden toegepast. Religieuze groeperingen die behoren tot een van de vijf door de staat toegestane "patriottische religieuze associaties" (boeddhistisch, taoïstisch, moslim, rooms-katholiek en protestants) zijn toegelaten zich te registreren bij de overheid en erediensten te houden. Een aantal religieuze of spirituele groeperingen worden beschouwd als "evil cults" en zijn bij wet verboden, personen behorend tot deze groeperingen kunnen veroordeeld worden tot gevangenisstraffen. Verschillende christelijke groeperingen worden door de Chinese overheid als "evil cults" beschouwd. Naast de geregistreerde kerken en de groeperingen die door de overheid als "evil cult" worden beschouwd, bestaan er niet-geregistreerde kerken. Hoewel nietgeregistreerde kerken formeel illegaal zijn, bevinden de meeste van deze protestantse kerken zich in een grijze zone, waar ze niet legaal zijn maar waar de overheid zich ook niet met hen bemoeit. Uit de informatie blijkt eveneens dat over het algemeen het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag, zelfs statistisch vrijwel verwaarloosbaar, is. Er is geen informatie die wijst op het bestaan van een consistent patroon van vervolging, ernstige schade of andere schendingen van fundamentele mensenrechten voor ongeregistreerde kerken of hun kerkgangers. Over het algemeen beperkt enige negatieve behandeling van christelijke gemeenschappen door de Chinese autoriteiten zich tot het sluiten van kerkgebouwen waar geen planningstoestemming is verkregen als kerk en/of het voorkomen of onderbreken van niet-geautoriseerde openbare erediensten of demonstraties. Er kan een risico op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling zijn voor bepaalde individuele christenen die ervoor kiezen om in niet-geregistreerde kerken te praktiseren én die zich gedragen op een bepaalde manier die de aandacht van de lokale overheden trekt. Bepaalde dissidente bisschoppen of prominente personen die de openbare orde en de werking van de Religious Affairs Regulations 2005 uitdagen, of die zo gepercipieerd worden, kunnen uitzonderlijk het risico lopen op vervolging, ernstige schade, of slechte behandeling. Uit deze informatie blijkt echter dat er in China geen systematische vervolging van christenen door de overheid is.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag.

Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals

bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Ten slotte merkt het CGVS nog op dat ook ten aanzien van uw reisgezel en geloofsgenote P.X. een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1, (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikelen 48/3 en 48/4 *juncto* artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4.3 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van *"de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet"*, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *"de algemene zorgvuldigheidsplicht"* en van *"het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur"*.

2.1.1.1. Wat betreft de gegevens in haar visum wenst verzoekster te verduidelijken dat zij op basis van een vals visum haar land is ontvlucht. Zij stelt dat dit het geval is voor de meerderheid van de asielzoekers en meent dat dit gedrag niet hun geloofwaardigheid in het gedrang kan brengen. Zij wijst erop dat er tot nu toe geen legale wijze bestaat om een land, waarin men wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève, te verlaten, zodat men onmogelijk de asielzoekers kan verwijten dat zij hun land op frauduleuze wijze hebben verlaten. Vervolgens stelt zij dat zij zich tot de jongere broer van haar geloofsgenote P.X. wendde, die een *"reisbureau"* kende, dat eigenlijk een smokkelbende was, reden waarom zij het adres van dit zogenaamde *"reisbureau"* niet kon geven. Zij merkt op dat het *"reisbureau"* valse documenten aan haar visumdossier heeft toegevoegd om het bekomen van een visum te vergemakkelijken, namelijk een vals huwelijkscertificaat en een vals bewijs van tewerkstelling op een hoog niveau in een beroemde onderneming. Verzoekster merkt op dat het *"reisbureau"* hetzelfde valse tewerkstellingsbewijs heeft bekomen als voor mevrouw P.X. en zij meent dat het heel geloofwaardig is *"dat hij een goede bron heeft gevonden voor het opstellen van valse documenten middens dit bedrijf, en dat hij deze bron meermaals heeft geëxploiteerd"*.

Vervolgens stelt verzoekster als volgt: *"Dit standpunt van het CGVS, volgens dewelke het "hoogst opmerkelijk" zou zijn dat zij niet veel zou weten over het bedrijf waarvoor zij zagezegd werkte of de job die zij er uitoefende volgens haar asielaanvraag omwille van het risico op een controle bij haar inreizen in de Schengenzone, toont een onwetendheid van de realiteit van de illegale migratie aan."* Verzoekster voert aan dat de meerderheid van de asielzoekers die op illegale wijze de Schengenzone binnentreden, op welke wijze dan ook amper of geen instructies van de smokkelaar krijgen. Zij wijst erop dat zij laaggeschoold is, dat zij overhaast haar land van herkomst moest verlaten en dat zij ondergedoken leefde, zodat het begrijpelijk en veel voorkomend is dat zij het geheel van haar visumdossier, waarover zij overigens niet meer beschikte, niet grondig bestudeerde. Dit doet volgens haar geen afbreuk aan de angst die zij heeft ondervonden bij het passeren van de grenzen.

Voorts stelt verzoekster als volgt: *"Het feit dat verzoekster op basis van valse gegevens een visum heeft bekomen om haar land te ontvluchten, terwijl er geen legale wijze bestaat om een land waarin men vervolgd wordt te ontvluchten om een asielaanvraag in Europa in te dienen, kan haar dus onmogelijk worden verweten en kan ook onmogelijk de geloofwaardigheid van haar verklaringen aantasten – minstens zolang dat zulke legale wijze niet geïmplementeerd wordt..."*

Er anders over oordelen toont een onaanvaardbare vooroordeel aan in hoofde van het CGVS, die van zijn neutraliteit bij het beoordelen van verzoeksters dossier en van haar verklaringen ernstig doet twifelen. Het zou dan ook een vermoeden van fraude doen rusten op nagenoeg alle asielzoek.st.ers, daar de onmogelijkheid voor hen om op een legale wijze naar Europa te reizen hen allen dwingt om in meer of mindere mate fraude te plegen (frauduleuze binnenkomst van het Rijk, het geven van een foutieve identiteit aan de politie om niet teruggestuurd te worden, de illegale oversteek van de grenzen,...). Gelukkig genoeg zijn deze elementen –voorlopig –op zich nog geen reden om aan de echtheid van de asielrelazen van deze personen te twifelen. Door zulke band te leggen schendt het CGVS dan ook de in het middel aangehaalde bepalingen.” Vervolgens citeert zij uit het arrest “Singh” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

2.1.1.2. Wat betreft het feit dat zij onder haar eigen identiteit reisde, merkt verzoekster op dat het aantal aanhangers van Quannengshen verschillende honderdduizenden tot een miljoen zou kunnen bedragen in China en dat het voor het regime natuurlijk onmogelijk is om alle - vermeende - aanhangers van dit geloof te vervolgen, te veroordelen en op te sluiten. Zij stelt dat het ook mogelijk is dat zij gewoonweg tussen de mazen van het net kon glippen. Zij citeert uit twee Australische artikelen waaruit volgens haar blijkt dat het voor een politieke opponent(e) niet onmogelijk is om China te verlaten met een paspoort op zijn of haar eigen naam. Zij wijst er ook op dat een vervolgende staat verschillende doelen kan nastreven: *“hij kan trachten zijn politieke opposenten gevangen te doen, of hij kan ze niet tegenhouden indien ze naar het buitenland vertrekken”*. Zij leidt ‘uit het document waarnaar de bestreden beslissing verwijst’ af dat de controle door de Chinese regering aan de luchthavens enkel systematisch kan worden uitgevoerd op die plaatsen die zijn uitgerust met een elektronische lezer van elektronische paspoorten.

Zij wijst erop dat haar niet werd gevraagd of haar paspoort al dan niet een elektronisch paspoort was, noch of dit paspoort op de luchthaven werd gescand dan wel of een controle werd uitgevoerd door ambtenaar die louter visueel haar gegevens en visum checkte en aleatoir een diepgaandere controle kon uitoefenen, *“zoals dit tegenwoordig nog heel vaak gebeurt op vele luchthavens van de wereld”*.

Vervolgens verwijst en citeert verzoekster naar en uit Franse en Canadese rechtspraak en merkt zij op dat Westerse onderzoeker *“opmerkelijk weinig”* weten over *“de uitgestrektheid van de bewaking van de Staat in China”*. Zij merkt tevens op dat noch de Canadese diplomatieke diensten, noch de Internationale Vereniging voor het Luchtvervoer toegang hebben tot de *“Golden Shield”* en dat hun controles geen ander doel hebben dan het verifiëren van de overeenkomst tussen de informatie op het paspoort met de informatie gegeven bij de reservatie van het vliegticket. Ook wijst zij op Canadese rechtspraak die een beslissing vernietigt van een Chinese onderdaan wiens verzoek om internationale bescherming werd geweigerd omdat hij het Chinees grondgebied niet zou hebben kunnen verlaten met zijn eigen paspoort indien hij werkelijk zou zijn gezocht door de Chinese autoriteiten.

De bewering van de commissaris-generaal dat het weinig aannemelijk is dat een vervolgte kerk zoals Quannengshen verzoekster niet zou hebben afgeraden om met haar persoonlijke documenten te reizen, acht verzoekster een gratuite bewering die op niets rust. Zij wijst erop dat haar niet werd gevraagd of zij haar kerk van haar vluchtplannen op de hoogte bracht, hetgeen zij niet deed. Zij stelt dat zij daar geen tijd voor had en dat veel te bang was om nog in contact te komen met leden van haar kerk.

Waar in de bestreden beslissing wordt gewezen op het indienen van een visumaanvraag voor de Verenigde Staten, acht verzoekster dit een loutere hypothese daar het geenszins vaststaat, zo meent zij, dat zij in 2014 een visum zou hebben kunnen aanvragen en verkrijgen. Indien zij twee jaar later geen visum zou kunnen aanvragen, heeft volgens haar te maken met de vervolgingen waarvan zij intussen het slachtoffer werd en met het feit dat de politie intussen actief naar haar op zoek was.

2.1.1.3. Vervolgens meent verzoekster dat het volkomen geloofwaardig is dat zij bij haar aankomst in België, zonder banden of kennissen, geen weet had van het bestaan van een asielprocedure. Zij meent tevens dat een termijn van elf dagen tussen haar aankomst in België en het indienen van haar verzoek om internationale bescherming een heel korte termijn is. Zij voelt zich hulpeloos bij het argument in de bestreden beslissing waar wordt gesteld dat het ongeloofwaardig is dat de broer van P.X. enerzijds de inspanning zou leveren om het vertrek van zijn zus en van verzoekster te regelen en anderzijds niets regelde of geen informatie opzocht over hun latere verblijfs- en beschermingsmogelijkheden in België. Zij stelt dienaangaande als volgt in haar verzoekschrift: *“Bij dit argument voelt verzoekster zich ietwat hulpeloos. Het is inderdaad zo dat een groot aantal asielzoeksters Europa binnenkomen zonder weet te hebben van het bestaan of het verlopen van een asielprocedure, of wantrouwig opstaan ten opzichte*

dezer (zie o.m. de huidige problematiek van de « transmigranten »). Verder is ook niet duidelijk wat het CGVS met deze opmerking wilt aantonen: is het feit dat verzoekster elf dagen wachtte vooraleer een asielaanvraag in te dienen dan een aanwijzing dat haar vrees niet gegrond zou zijn? Een merendeel van asielaanvragers heeft geen vaste « plannen » zoals het CGVS dit probeert te doen denken. Om een voorbeeld te geven wachten vele Centraal-Amerikanen (afkomstig van El Salvador, Guatemala of Honduras) soms lange weken, maanden of zelfs jaren af eer dat zij een asielaanvraag indienen, alhoewel zij een gegronde vrees voor vervolging koesteren, gewoon omdat zij het bestaan van de asielprocedure niet kennen. In een reeks gevallen krijgen ze dan toch ook een bescherming toegekend, ook al hadden ze aanvankelijk, toen ze hun land ontvluchtten, geen verdere plannen dan zichzelf in zekerheid te stellen. Dit is des te meer zo voor onderdanen van landen waar er geen grote hoeveelheid van vluchtelingen is, zoals China.”

2.1.1.4. Aangaande haar kennis van Quannengshen overloopt verzoekster de door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangehouden elementen één voor één.

(a) Betreffende haar kennis van de drie periodes van het Quannengshen-geloof meent verzoekster dat dit motief in de bestreden beslissing op een foutieve vertaling is gesteund. Zij wijst erop dat zij de tolk bij aanvang van haar gehoor verwittigde van het mogelijk voorkomen van begripsproblemen. Zij acht het verder oneerlijk van de commissaris-generaal om haar tijdens het gehoor niet met dit punt te confronteren. Zij stelt dat dit zulk een grove incoherentie is dat het niet geloofwaardig is dat zij deze periodes door elkaar heeft kunnen halen. Zij meent dat het verder uitvoerig is aangetoond dat zij de leer goed beheert en dat zij dit geloof al lang beleeft. Zij stelt dat *“als alle andere elementen in het dossier weldegelijk aantonen dat verzoekster een fijne kennis van de Quannengshen-leer heeft, kan zulke grove vergissing inderdaad enkel voortvloeien uit een misverstand of een vertalingsfout”*. Zij meent dat verder in het gehoor blijkt dat zij op impliciete maar zekere wijze stelt dat de bijbel de eerste twee tijdperken betreft en dat Quannengshen de derde periode vertegenwoordigt.

(b) Betreffende de rekruterings- en bekeringsmethoden van de Quannengshenkerk verwijst verzoekster naar de informatie in het administratief dossier, waarin vier rekruterings technieken worden uiteengezet. De *“migration technique”* betreft vrouwen die hun familie achterlaten om in verre streken het woord van God te gaan verspreiden, een bekeringswijze waarvan volgens verzoekster geen sprake was in haar gemeenschap. Indien zij werkelijk, zoals de commissaris-generaal voorhoudt, het dossier van mevrouw P.X. zou hebben gebruikt ter voorbereiding van haar eigen gehoor, zo stelt verzoekster, zou zij ook deze informatie aanwezig in het administratief dossier inzake het verzoek om internationale bescherming van mevrouw P.X. hebben ingestudeerd. Zij stelt dat zij ervoor heeft gekozen om haar eigen belevenissen te vertellen, *“waarin zij zulke rekruterings techniek niet heeft meegemaakt”*.

Betreffende de techniek van de *“anecdotal testimonies”* merkt verzoekster op dat uit de informatie niet blijkt of deze techniek al dan niet wijdverspreid is of niet. Deze techniek werd duidelijk niet door haar gebruikt gezien de grote voorzichtigheid in de manier waarop zij personen benadert die zij wenst te bekeren, zo meent verzoekster.

Aangaande de *“coercion”*-techniek stelt verzoekster dat deze techniek eveneens heel ver staat van de belevenis van haar geloof. *“Er anders over oordelen zou erop neerkomen om iemand niet te geloven als hij stelt moslim te zijn indien hij het plegen van aanslagen op burgers niet opsomt als een mogelijke rekruterings techniek...”*. Het feit dat zij niet instemt met alle aspecten van haar kerk, is volgens haar niet voldoende om de waarachtigheid van haar geloofsovertuiging in twijfel te trekken.

Wat betreft haar rekruterings pogingen via Facebook, wijst verzoekster op haar profiel. Zij stelt dienaangaande als volgt in haar verzoekschrift:

“Verzoekster heeft school gelopen tot het derde leerjaar. Ze werkte in China in een textielfabriek. In China is er geen vrije toegang tot Facebook; ze ontdekte deze media dan ook pas bij haar aankomst in België.

Wegens haar laaggeschooldheid en haar miskenning van deze media duurde het even vooraleer ze zich het instrumentum kon bemachtigen, reden waarom zij pas in september met een rekrutering via Facebook begon.

Verzoekster had in september geen idee van wanneer zij opgeroepen zou worden voor een gehoor op het CGVS. Het is dan ook onjuist dat de oproepingsbrief voor het CGVS de aanleiding zou zijn geweest om met deze bekering te starten, daar de oproepingsbrief pas nadien aankwam.

Verder is de rekruteringswijze van verzoekster niet zo brutaal als het CGVS het lijkt te denken. Verzoekster dient eerst een vertrouwensrelatie aan te vatten met de persoon dat ze wenst te bekeren.

Daarom begint ze eerst om in het algemeen over religie te spreken, om te voelen waar de persoon zich situeert. Het is pas nadien dat zij deze persoon kan aanspreken over Quannengshen. Zulke voorzichtigheid is natuurlijk heel begrijpelijk in een context van vervolging: het kan dan immers zeer gevaarlijk zijn voor een volgeling van Quannengshen om eender wie te gaan aanspreken over diens geloof, daar het risico dan groot is om aangegeven te worden aan de autoriteiten.

Op het moment van het gehoor was verzoekster er nog niet zo ver geraakt dat zij in volle vertrouwen de personen met wie zij in contact was op Facebook rechtstreeks over Quannengshen te spreken. Dit toont natuurlijk niet aan dat verzoekster zelf geen aanhangster van Quannengshen zou zijn. Ook al zou verzoekster helemaal geen bekeringspoging hebben aangevat in België voor één of andere reden, kan dit niet als argument worden weerhouden om te menen dat haar geloof niet authentiek zou zijn.”

(c) Betreffende het standpunt van het geloof van Quannengshen over de bijbel stelt verzoekster dat het inderdaad klopt dat dit geloof stelt dat de traditionele bijbel het werk is van God in het tweede tijdperk, zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt volgens verzoekster geenszins op duidelijke wijze dat het geloof van Quannengshen de traditionele bijbel zou afzweren: *“integendeel, hieruit blijkt dat dit geloof meent dat de Bijbel een soort « tweede stap » is, de « eerste stap » zijnde het Oude Testament, terwijl het heilig boek van de Quannengshen-geloof de derde en laatste stap uitmaakt. De Bijbel is dus « out of date », zoals uitdrukkelijk gesteld in voormelde uittreksel en zoals impliciet bevat in de verklaringen van verzoekster, die verklaard heeft dat de Bijbel het werk van God is « in het tweede tijdperk ».* Verzoekster citeert ook van de officiële website van de *“Church of the Almighty God”*. Zij stelt dat de bijbel dus waardeerbaar is al een stap in de onthulling van Gods woorden, weliswaar intussen *“out of date”*. Zij acht het in die zin begrijpelijk dat zij citaten uit de bijbel verspreidt op haar Facebookprofiel. Dit is voor haar ook een wijze om een bekering aan te vatten: *“ze stelt dat, indien zij rechtstreeks zou beginnen met citaten van de Quannengshen-kerk te posten, niemand haar zou begrijpen. De Bijbel is dan een aanknopingspunt voor een verder gesprek.”* Zij stelt verder dat zij ook citaten van de Quannengshenkerk op haar Facebookprofiel plaatste.

(d) Betreffende haar kennis van de Quannengshenkerk stelt verzoekster als volgt in haar verzoekschrift: *“Samengevat dus meent het CGVS dat de kennis aangetoond door verzoekster van het Quannengshen-geloof –waarvan de realiteit niet wordt betwist –van ingestudeerde aard zou zijn, gezien verzoekster ze op Internet heeft kunnen aanleren.*

Deze stelling zou versterkt worden door het feit dat verzoekster op de hoogte is van de negatieve beslissing betekend aan haar geloofsgenote Mevr. X.P.!

Op basis van het feit dat verzoekster in België het katholiek geloof opvolgt, dat zij de Bijbel niet verwerpt, dat zij zich vergist tussen de tweede en derde periode en dat zij onvolledig –niet incorrect dus –is in de opsomming van de rekruteringsmethodes van de Quannengshen, meent het CGVS dat al wat verzoekster wél weet alleen ingestudeerd kan zijn geweest.

Meer nog, het CGVS schendt het adagium nemo auditur propriam turpitudinem allegans door te stellen dat gezien de asielaanvraag van haar geloofsgenote Mevr. P. werd verworpen, het « niet onaannemelijk » is dat zij informatie van haar dossier gebruikte ter voorbereiding van haar gehoor – quod non!

Ten eerste is het natuurlijk niet verboden, wel integendeel, om een gehoor voor te bereiden –en dit des te meer dat een dossier, zoals huidige zaak, vanuit een heel wantrouwige oogpunt wordt onderzocht door het CGVS.

Ten tweede was het eenvoudig voor het CGVS om dit « risico » te vermijden, door de twee dossiers parallel te behandelen, nu ze enigszins met elkaar verbonden zijn. Het CGVS kan geen argument trekken van het feit dat hij deze voorzorg niet nam om op een ongestaafde wijze frauduleuze handelingen te gaan toeschrijven aan verzoekster!

Wat er ook van zij zijn deze beweringen totaal uit de lucht gegrepen en steunen ze op niets. Het kan evengoed zijn dat verzoekster al deze zaken wél kende. Moest er dienaangaande nog een twijfel bestaan, dat moet deze twijfel ten gunste van verzoekster spelen. Door te stellen dat verzoekster « mogelijks » haar gehoor zou hebben voorbereid zich baserend op het relaas van haar geloofsgenote, doet het CGVS op verzoekster het nadeel, en niet het voordeel van de twijfel rusten!”

(e) Betreffende de door haar voorgelegde documenten ziet verzoekster niet in wat het probleem is: *“ze kent de inhoud van de documenten, ook al zijn ze niet opgesteld in een taal dat zij machtig is; en deze kennis heeft zij op een eenvoudige en geloofwaardige wijze verworven”.*

Volgens haar is het geloofwaardig dat zij, in de stress van een gehoor, even de volgorde kwijt is van de documenten die zij zelf niet kan lezen en dat zij dan ook niet van buiten weet wat de inhoud van een bepaald document is. Zij stelt dat de commissaris-generaal het doel en de functie van een gehoor uit het oog verliest: *“dit betreft geenszins een geschiedenisexamen maar wel een onderzoek naar een gegronde vrees voor vervolging van verzoekster...”*. Zij meent dat haar documenten aantonen dat zij

haar procedure serieus neemt en dat zij objectieve informatie heeft opgezocht omtrent haar situatie in China, het net van een asielzoekster kan worden verwacht.

Aangaande de documenten van L.L. voert verzoekster aan dat de commissaris-generaal zijn taak niet correct heeft uitgevoerd en onjuiste informatie heeft gegeven. Zij meent dat het onjuist is dat uit deze documenten niet kan worden afgeleid op welke basis L.L. een verblijfstitel heeft bekomen in Nederland. Zij meent tevens dat het onwaar is dat zij L.L. nooit zou hebben ontmoet: *“verzoekster en L.L. verschijnen samen op de foto’s overgemaakt aan het CGVS door verzoekster”*. De beslissing van de Nederlandse autoriteiten is niet gemotiveerd, maar volgens verzoekster kan de commissaris-generaal de motivering opvragen. Zij meent dat dit precies de reden is waarom België in het arrest *“Singh”* door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens werd veroordeeld. Volgens verzoekster kwam het *“aan het CGVS toe om contact op te nemen met zijn Nederlandse homolog om details te vragen over het dossier van L.L.”*.

Aangaande de twee foto’s verduidelijkt verzoekster dat deze in Brussel werden genomen, nabij het Daillyplein. Zij stelt dat de boeken op tafel zangboeken betreffen en dat de deelnemers aan de bijeenkomst een boek van Quannengshen in de hand houden waarover zij aan het spreken zijn.

Wat betreft haar naam op haar Facebookprofiel stelt verzoekster dat zij enkel aan haar schuilnaam in de kerk heeft gedacht toen haar werd gevraagd naar het gebruik van andere namen. Zij dacht toen niet aan haar naam op haar Facebookprofiel, doch zij wijst erop dat zij spontaan deze naam heeft gegeven, hetgeen de hypothese ondermijnt dat dit niet haar eigen Facebookprofiel zou zijn.

(f) Betreffende het feit dat zij geen enkel document ter staving van haar achtergrond in China kan neerleggen, wijst verzoekster erop dat zij geen enkel contact meer heeft met China sinds haar vertrek. Zij stelt dat zij geen telefoonnummers meer heeft van familie en vrienden in China en dat, zelfs al zou zij die hebben, zij te bang zou zijn om hen op te bellen uit schrik dat ze hierdoor in de problemen zouden geraken. Verzoekster ziet niet goed in op welke wijze zij dan wel informatie over haar achtergrond in China zou kunnen *“verschaffen”*.

2.1.1.5. Aangaande de situatie van christenen in China, wijst verzoekster op een artikel van de *“International Observatory of Religious Liberty”*, waaruit volgens haar blijkt dat 300.000 leden van de Quannengshen tussen 1990 en 2017 werden gearresteerd en gevangengezet en dat minstens 30 onder hen werden vermoord tijdens hun hechtenis. Zij meent dat dit bezwaarlijk kan worden beschouwd als een laag risico op vervolging. Volgens haar is de informatie van de commissaris-generaal onvolledig en achterhaald en betreft deze informatie de kerken die niet als *“evil cults”* worden beschouwd, terwijl de Quannengshen volgens haar wél als een *“evil cult”* wordt beschouwd.

2.1.1.6. Verder wijst verzoekster op de punten waarop zij volgens haar een volledig en compleet antwoord heeft gegeven omtrent haar geloof. Zij wijst erop dat geen tegenstrijdigheden konden worden gevonden in haar antwoorden, hetgeen volgens haar hoogst opmerkelijk is voor een langgeschoolde vrouw die een paar dagen voor haar verzoek om internationale bescherming snel en op haar eentje een asielerlaas zou hebben opgemaakt.

Tevens citeert zij uit een website van de Quannengshenkerk, citaten die volgens haar overeenstemmen met haar verklaringen. Verder citeert zij uit een artikel toegevoegd aan het administratief dossier. Zij wijst er tevens op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist dat volgelingen van Quannengshen door de Chinese overheid worden vervolgd, opgezocht en gevangengezet. Volledigheidshalve voegt zij een reeks documenten toe aan haar verzoekschrift waaruit deze vervolgingen blijken. Zij voert aan dat uit dit alles op zijn minst blijkt dat er een twijfel blijft bestaan over het al dan niet behoren van verzoekster tot de Quannengshenkerk en dat deze twijfel in haar voordeel dient te spelen daar het niet mogelijk is om met zekerheid te zeggen dat zij geen volgeling van deze kerk is.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een uittreksel uit het visumdossier van mevrouw P.X. (stuk 3), een internetartikel van CNN van 3 februari 2015 (stuk 4), drie Australische artikelen (stukken 5-7), een artikel in de *Revue des droits de l'homme* (stuk 8), een uittreksel van de website van de *“Church of the Almighty God”* (stuk 9), een brief van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst (stuk 10), foto’s van haar met geloofsgenoten in Brussel (stuk 11), twee internetrapporten (stukken 12 en 13) en stukken

die in de inventaris worden omschreven als “*Verskillende documenten over de vervolgingen van Quannengshen-volgelingen in China*” (stuk 14).

Met een aangetekend schrijven van 16 april 2018 brengt verzoekster samen met een aanvullende nota twee affidavits en een artikel bij (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoekster voert aan dat zij door de autoriteiten van de Volksrepubliek China (hierna: de Chinese autoriteiten) wordt vervolgd omwille van haar aanhang aan het Quannengshengeloof. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij geen accuraat zicht had gegeven op haar profiel, daar er ernstige discrepanties bestonden tussen haar verklaringen voor de asielinstanties en de gegevens in haar visumdossier; (ii) de door haar voorgehouden problemen omwille van haar behoren tot de Quannengshenkerk ongeloofwaardig waren; (iii) zij niet aannemelijk had gemaakt dat zij een volgeling en actief lid van de Quannengshenkerk is; (iv) de door haar voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (v) uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat er in China geen systematische vervolging van christenen door de overheid is.

Er dient vastgesteld dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt alsnog *in concreto* aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kent.

2.3.2.2. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeksters verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties over haar achtergrond en profiel niet in overeenstemming zijn met de gegevens vervat in haar visumdossier (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). In onderhavig verzoekschrift voert verzoekster aan dat de gegevens vervat in het visumdossier vals zijn. Volgens haar bestaat er tot nu toe geen legale wijze om een land waarin men wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève te verlaten. Er dient evenwel op gewezen dat verzoekster wel degelijk op legale wijze haar land van herkomst heeft verlaten. Bovendien stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat het “*reisbureau*” een vals huwelijkscertificaat en een vals bewijs van tewerkstelling in haar visumaanvraag voegde. Zij verklaart het toevoegen van deze valse documenten als volgt: “*een visum zal gemakkelijker worden uitgereikt aan een getrouwde persoon met een hoge post, die dan – meent men – minder geneigd zal zijn om illegaal in België te verblijven na het verstrijken van haar visum*”. In zoverre aan deze blote bewering enig geloof zou kunnen worden gehecht – *quod non* – kan niet worden ingezien waarom een vals huwelijkscertificaat zou moeten worden voorzien indien verzoekster ook in werkelijkheid gehuwd is. Meer zelfs, in haar visumdossier is sprake van een zoon, terwijl verzoekster in werkelijkheid een dochter beweert te hebben. Verzoeksters uiteenzetting biedt dan ook geenszins een bevredigende verklaring voor het gebruik van deze valse stukken in haar visumdossier. Voorts is haar uiteenzetting in haar verzoekschrift dat het “*reisbureau*” in feite een smokkelbende betreft, op zich evenmin van aard op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen.

Bovendien, waar verzoekster erop wijst dat zij het adres van dit “*reisbureau*” niet kent omdat het niet te goeder naam en faam bekendstaat daar het in werkelijkheid om smokkelaars gaat, dient vastgesteld dat verzoekster tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet werd gevraagd naar het adres van dit “*reisbureau*”, maar naar de naam ervan (gehoorverslag CGVS, p. 4), die zij niet kon geven, hetgeen evenmin aannemelijk is. Zelfs al zou de broer van haar geloofsgenote P.X. als tussenpersoon hebben gefungeerd, dan nog kan redelijkerwijze worden

verwacht dat verzoekster de naam kan geven van het “reisbureau” waarmee zij haar land van herkomst ontvluchtte. Evenmin aannemelijk is verzoeksters bewering in onderhavig verzoekschrift dat zij de documenten voorzien door het “reisbureau” niet doornam vooraleer zij zelf haar visumaanvraag ging indienen (verzoekschrift, p. 12). Redelijkerwijze kan immers worden verwacht dat verzoekster, ter voorbereiding op mogelijke vragen over de door haar voorgelegde documenten, zich terdege van de inhoud van deze documenten vergewist alvorens ze voor te leggen bij haar visumaanvraag. Ook de voorgehouden omstandigheden van haar vlucht vormen op zich geen afdoende verklaring voor haar bewering dat zij deze documenten niet zou hebben doorgenomen vóór dat zij haar visumaanvraag indiende. Waar zij erop wijst dat de “overgrote meerderheid van asielzoekers die op illegale wijze de Schengenzone binnentreden” amper of geen instructies krijgen van de smokkelaar, dient herhaald dat verzoekster op legale wijze de Schengenzone is binnengekomen. Waar verzoekster nog opmerkt dat haar visumaanvraag voor een reis naar de Verenigde Staten in 2014 louter hypothetisch is en erop wijst dat zij nadien werd vervolgd, kan niet worden ingezien op welke wijze het loutere feit dat verzoekster beweert na 2014 te zijn vervolgd, haar ertoe zou brengen valse documenten te moeten gebruiken voor haar visumaanvraag. Dat zij klaarblijkelijk in 2014 geen gebruik zou hebben moeten maken van valse documenten indien zij een visumaanvraag aan de Verenigde Staten zou richten, toont dan ook eens te meer aan dat haar bewering dat zij geen andere keuze had dan valse documenten te gebruiken niet klopt.

Gezien het geheel van voormelde discrepanties, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden toont verzoekster geenszins haar voorgehouden profiel en achtergrond aan. Dit doet in ernstige mate afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid, alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas, dat immers nauw met haar profiel en achtergrond is verbonden.

2.3.2.3. De geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas, waarin zij beweert door de Chinese autoriteiten te worden vervolgd omwille van haar aanhang bij het Quannengshengeloof, wordt verder ondermijnd door het gegeven dat zij op legale wijze met haar paspoort haar land van herkomst kon verlaten, terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de Chinese autoriteiten de paspoorten controleren van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland en dat de veiligheidsambtenaren hiertoe beschikken over een online database met onder meer gegevens van mensen die door de overheid worden gezocht. Dat verzoekster in dergelijke omstandigheden het risico nam om zich met haar eigen paspoort aan de Chinese autoriteiten aan te bieden, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Het loutere feit dat het voor de Chinese autoriteiten onmogelijk is om alle (vermeende) aanhangers van het Quannengshengeloof te vervolgen, te veroordelen en op te sluiten daar het aantal aanhangers van dit geloof verschillende honderdduizenden tot een miljoen kan bedragen in China, doet geen afbreuk aan de informatie in het administratief dossier betreffende de paspoortcontroles door de Chinese autoriteiten bij burgers die naar het buitenland wensen te reizen (zie map 'Landeninformatie'). Bovendien kan redelijkerwijze worden aangenomen dat niet alle aanhangers van het Quannengshengeloof naar het buitenland wensen te reizen. Hoe dan ook doet dit geen afbreuk aan het onaannemelijk grote risico dat verzoekster nam door zich met haar paspoort bij de Chinese autoriteiten aan te bieden. De gevallen waarvan sprake in de “*Australian Refugee Review Tribunal*” (verzoekschrift, stukken 5 en 7) betreffen geenszins eenzelfde of gelijkaardig geval als dat waarvan *in casu* sprake. Waar verzoekster citeert uit een ander artikel in deze “*Tribunal*” (verzoekschrift, stuk 6) en stelt dat het niet onmogelijk is voor een politieke opponent(e) China te verlaten met een paspoort op zijn of haar eigen naam, spreekt zij haar eerdere bewering tegen dat het voor iemand die wordt vervolgd onmogelijk is om het land op legale wijze te verlaten. Waar verzoekster opmerkt dat de paspoortcontrole door de Chinese autoriteiten enkel systematisch kan worden uitgevoerd op die plaatsen die zijn uitgerust met een elektronische lezer voor elektronische paspoorten, en dat haar niet werd gevraagd of haar paspoort al dan niet een elektronisch paspoort was en of dit al dan niet werd gescand, dient erop gewezen dat uit het symbool op verzoeksters paspoort (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt dat het om een biometrisch paspoort met chip gaat en dat zij haar bewering dat een systematische controle enkel mogelijk is op plaatsen die zijn uitgerust met een elektronische lezer van elektronische paspoorten middels geen enkel stuk staft, zodat het een louter blote bewering betreft.

De informatie die verzoekster toevoegt in haar verzoekschrift (p. 16-18 en stuk 8) alsook bij haar aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 7) is voorts evenmin van aard het onaannemelijk groot risico dat verzoekster nam door met haar eigen paspoort te reizen te ondermijnen. Zij verklaarde immers zelf dat de Chinese autoriteiten van haar en haar activiteiten op de hoogte waren en dat zij haar reeds

meerdere keren waren komen zoeken. Daarenboven bevestigt zij in haar verzoekschrift “*de angst dat zij heeft ondervonden bij het passeren van de grenzen*” (p. 12). Het loutere feit dat niet letterlijk 100% van de reizigers door de Chinese autoriteiten zou worden gecontroleerd en dat er corruptie bestaat binnen het Chinese veiligheidsapparaat, doet geen afbreuk aan het onaannemelijk grote risico dat *in casu* in de door verzoekster geschetste omstandigheden is verbonden aan het uit China reizen met haar eigen paspoort. Waar verzoekster erop wijst dat zij de Quannengshenkerk niet op de hoogte bracht van haar vluchtplannen en dat zij zodoende niet kon worden gewaarschuwd om niet met haar persoonlijke documenten het land te verlaten, maakt zij een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. In de omstandigheden zoals geschetst door verzoekster, waarbij de leden van de Quannengshenkerk door de Chinese autoriteiten worden vervolgd, gearresteerd en mishandeld, kan redelijkerwijze worden verwacht dat het binnen de gemeenschap van deze kerk algemeen geweten is dat het verlaten van het land met persoonlijke documenten een groot risico inhoudt. Een persoonlijke waarschuwing aan verzoeksters adres is hiertoe niet vereist.

Gezien het voorgaande stelt de commissaris-generaal terecht dat het feit dat verzoekster op legale wijze met haar paspoort op haar eigen naam haar land van herkomst kon verlaten, op zich reeds een negatieve indicatie is voor de geloofwaardigheid van het door haar ingeroepen asielrelaas.

2.3.2.4. Verder dient vastgesteld dat verzoekster reeds sinds 15 april 2016 op de hoogte was dat zij door de politie werd gezocht, dat zij sinds 14 mei 2016 weet dat een namenlijst uit haar huis in handen van de politie is gevallen en dat zij nog tot 6 juli 2016 wachtte alvorens haar land van herkomst op legale wijze met haar paspoort, waarover zij al sinds 2014 beschikte, te verlaten, hetgeen nogmaals de geloofwaardigheid van haar asielrelaas aantast. Dit klemmt des te meer daar verzoekster eind 2013 zou zijn verhuisd naar Yunfu omdat zij in Foshan vreesde in gevaar te zijn wegens haar geloofsovertuiging. Hoewel kan worden aangenomen dat het organiseren van een vlucht uit het land van herkomst enige tijd in beslag kan nemen, is een periode van ruim twee maanden tussen de eerste bedreiging en het verlaten van het land van herkomst, terwijl men reeds over een paspoort beschikt, wel degelijk dermate lang dat afbreuk wordt gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten.

Het feit dat verzoekster elf dagen na haar aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende, kan op zich *prima facie* niet worden beschouwd als een onredelijk lange termijn om asiel aan te vragen. Doch het feit dat verzoekster verklaarde dat zij voorafgaand aan het indienen van haar verzoek om internationale bescherming in België informatie opzocht op het internet samen met haar geloofsgenote (gehoorverslag CGVS, p. 8), vormt op zich echter wel degelijk een negatieve indicatie voor het doorleefd en geloofwaardig karakter van haar asielrelaas. In dit licht vormt een periode van elf dagen wachten alvorens het indienen van een verzoek om internationale bescherming dan ook wel degelijk een probleem, in die zin dat het verzoekster kon toelaten bepaalde zaken in te studeren alvorens haar verzoek om internationale bescherming in te dienen. Tevens wordt er in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoekster geen enkele weet had van wat zij in termen van bescherming en verblijfsrecht in België kon doen. Verzoekster houdt in haar verzoekschrift voor dat het merendeel van de asielzoekers geen “*vaste plannen*” heeft, doch verzoeksters stelling tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zij dacht niet onderdrukt te worden omdat er in het buitenland vrijheid van geloof is (gehoorverslag CGVS, p. 8), is dermate vaag en ondoorleefd dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Terecht merkt de commissaris-generaal op dat de broer van P.X. eveneens in de door verzoekster geschetste omstandigheden kan worden geacht een plan voor na verzoeksters aankomst in België te hebben voorzien op het vlak van bescherming en verblijfsrecht, minstens dat hij haar hierover zou hebben geïnformeerd. Verzoeksters verwijzing naar de situatie van Centraal-Amerikanen in haar verzoekschrift is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.3.2.5. Verder wordt er in de bestreden beslissing tevens terecht gemotiveerd dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een volgeling en een actief lid is van de Quannengshenkerk.

Van een asielzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De asielzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten.

Dit geldt des te meer wanneer de asielzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet

aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekkende gevolgen heeft voor de asielzoeker.

De commissaris-generaal merkt in de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster verklaarde binnen de Quannengshenkerk verschillende functies te hebben gehad, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij terdege op de hoogte is van de stellingen en de leer van deze kerk.

In de bestreden beslissing wordt terecht gewezen op het volgende betreffende verzoeksters religieuze bezigheden in België: *“Zo verklaarde u dat u sinds uw aankomst in België een aantal keer naar de kerk bent geweest in Couvin en in Frameries (zie CGVS, p. 9). U weet echter niet welke kerken dat waren, van de kerk in Frameries weet u wel dat het een katholieke kerk is (zie CGVS, p. 9). U ging niet vaak naar die kerk omdat u zich ziek voelde, dit is de enige reden waarom u niet meer ging, zo zei u (zie CGVS, p. 9). Het CGVS acht het hoogst opmerkelijk dat u naar twee kerken in België ging, waarvan tenminste één katholieke kerk, gezien de visie van de Quannengshenkerk op andersgelovigen. Volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier benadrukt de kerk van Quannengshen immers krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, de Quannengshenkerk publiceerde een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument. Zo beschouwt Quannengshen volgens deze informatie al wie die niet tot de beweging behoort als gedoemd voor de hel. In deze context is het hoogst bevreemdend dat u als volgelingen van de Quannengshenkerk zomaar naar traditionele kerken, waarvan u zelfs niet weet welke kerken het zijn, zou gaan.”* In haar verzoekschrift voert verzoekster geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze pertinente motivering, die dan ook als vaststaand wordt beschouwd.

Wat betreft de periodes die de Quannengshenkerk hanteert, voert verzoekster aan dat er tijdens het gehoor sprake was van een vertaalfout of een vergissing. Zij wijst op haar opmerking bij aanvang van het gehoor dat zij sommige woorden met een accent gebruikt. Doch doorheen het gehoor, noch op het einde ervan maakte verzoekster enige opmerking over de tolk en verklaarde zij de tolk en de vragen goed te hebben begrepen (gehoorverslag CGVS, p. 19). Dat zij zich zou hebben vergist, daar al haar andere verklaringen over haar geloof getuigen van een gedegen kennis, kan niet worden aangenomen aangezien zij ook op andere vlakken onjuiste, niet-doorleefde en gebrekkige verklaringen over haar beweerde geloof aflegde (zie *infra*). Tevens wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoekster beweerde anderen te proberen te bekeren, zodat des te meer van haar een grondige kennis van haar geloof kan worden verwacht. Dat de commissaris-generaal haar tijdens het gehoor niet confronteerde met haar vergissing, doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Bovendien is verzoekster zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij aflegt en is het niet aan de commissaris-generaal om het gehoor te “sturen”.

Aangaande de rekruterings- en bekeringsmethoden van de Quannengshenkerk voert verzoekster aan dat zij de methoden uitlegde die zij zelf beleefde. Zij verliest hierbij echter uit het oog dat zij verschillende functies beweert te hebben gehad binnen deze kerk, zodat redelijkerwijze een grondige kennis van de verschillende rekruterings- en bekeringsmethoden van deze kerk kan worden verwacht, zelfs al maakte zij zelf niet alle methoden mee of stemt zij niet met ieder methode in. Aangaande de rekruteringspogingen van verzoekster via Facebook oordeelt de commissaris-generaal terecht als volgt in de bestreden beslissing: *“Wanneer het CGVS u vroeg of u iets gedaan hebt om mensen te proberen bekeren sinds u in België bent, antwoordde u dat u nog steeds op Facebook bekeert, met name door te chatten (zie CGVS, p. 17). U werd gevraagd kopieën van enkele chatconversaties voor te leggen. Na het gehoor bezorgde u het CGVS afdrukken van twee chatconversaties die u op Facebook zou gevoerd hebben met het oog op bekering van personen tot de Quannengshenkerk. Er dient echter opgemerkt te worden dat uit deze conversaties niet afgeleid kan worden dat u probeerde de betreffende personen genaamd S.C. en L.W. probeerde te bekeren tot de Quannengshenkerk.*

Hoewel uit de vertaling blijkt dat u enige religieuze bewoordingen gebruikte in deze conversaties zijn de verwijzingen naar God en religie dermate algemeen dat deze in het kader van de meeste christelijke religies gehanteerd zouden kunnen worden. Bovendien kan het CGVS op basis van de inhoud van deze conversaties niet concluderen dat er sprake is van bekeringspogingen uwentwege.” Dienaangaande verwijst zij in haar verzoekschrift naar haar profiel. Hoger kwam evenwel vast te staan dat zij haar profiel en achtergrond geenszins aannemelijk maakte. Dat zij voorzichtigheid aan de dag zou leggen in haar rekruteringspogingen via Facebook, zoals zij voorhoudt in haar verzoekschrift, omdat zij vreest dat zij zal worden aangegeven bij de autoriteiten indien zij te snel haar geloof kenbaar maakt, dient erop gewezen dat zij zich reeds in België bevond en eerder verklaarde dat zij dacht dat zij in het

buitenland niet onderdrukt zou worden omdat er vrijheid van geloof heerst. Deze beweringen zijn bezwaarlijk met elkaar verzoenbaar.

Betreffende de traditionele bijbel voert verzoekster aan dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt dat het Quannengshengeloof deze bijbel niet afzweert maar als “out of date” beschouwt. Er dient opgemerkt dat dit wel degelijk betekent dat de traditionele bijbel op een negatieve manier wordt bejegend, temeer daar deze bijbel actueel als nutteloos wordt beschouwd door de Quannengshenkerk. In dit opzicht zijn de citaten uit de traditionele bijbel op verzoeksters Facebookprofiel wel degelijk een negatieve indicatie voor de door haar voorgehouden geloofsovertuiging. Dat zij ook citaten van de Quannengshenkerk zou plaatsen op haar Facebookprofiel, doet hieraan geen afbreuk.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, oordeelt de commissaris-generaal terecht dat verzoekster niet aannemelijk maakt een volgelinge en actief lid te zijn van de Quannengshenkerk. Aangezien verzoekster zelf verklaarde informatie te hebben opgezocht op internet na haar aankomst in België (zie onder meer de artikelen in de map ‘Documenten’ in het administratief dossier), heeft de kennis die zij over deze kerk wél tentoonspreidt een ingestudeerd karakter. De opmerking over de beoordeling van de verzoek om internationale bescherming van mevrouw P.X. in de bestreden beslissing is niet relevant, daar ieder verzoek om internationale bescherming individueel wordt beoordeeld.

2.3.2.6. In de mate dat kan worden aangenomen dat verzoekster een aanhangster is van één of andere vorm van het christendom, dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt:

“Volledigheidshalve voegt het CGVS informatie toe aangaande de situatie van christenen in China. (UK Home Office: Country information and guidance, China - Christians”, maart 2016) Uit deze informatie blijkt dat het christendom een sterk groeiend fenomeen is in China en dat, ondanks een variatie aan officiële en sociale sancties tegen het christendom, de meerderheid van de christenen in China in staat is om zijn geloof te belijden en te praktiseren zonder ernstige moeilijkheden. Miljoenen Chinese christenen beleven hun religie openlijk. De Chinese constitutie garandeert vrijheid van religie voor “normale religieuze activiteiten”, maar definieert niet wat “normaal” is. Beperkingen op religieuze vrijheden en activiteiten zijn wijdverspreid, maar er zijn ook wijdverspreide regionale verschillen in de mate waarin deze worden toegepast. Religieuze groeperingen die behoren tot een van de vijf door de staat toegestane “patriottische religieuze associaties” (boeddhistisch, taoïstisch, moslim, rooms-katholiek en protestants) zijn toegelaten zich te registreren bij de overheid en erediensten te houden. Een aantal religieuze of spirituele groeperingen worden beschouwd als “evil cults” en zijn bij wet verboden, personen behorend tot deze groeperingen kunnen veroordeeld worden tot gevangenisstraffen. Verschillende christelijke groeperingen worden door de Chinese overheid als “evil cults” beschouwd. Naast de geregistreerde kerken en de groeperingen die door de overheid als “evil cult” worden beschouwd, bestaan er niet-geregistreerde kerken. Hoewel nietgeregistreerde kerken formeel illegaal zijn, bevinden de meeste van deze protestantse kerken zich in een grijze zone, waar ze niet legaal zijn maar waar de overheid zich ook niet met hen bemoeit. Uit de informatie blijkt eveneens dat over het algemeen het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag, zelfs statistisch vrijwel verwaarloosbaar, is. Er is geen informatie die wijst op het bestaan van een consistent patroon van vervolging, ernstige schade of andere schendingen van fundamentele mensenrechten voor ongeregistreerde kerken of hun kerkgangers. Over het algemeen beperkt enige negatieve behandeling van christelijke gemeenschappen door de Chinese autoriteiten zich tot het sluiten van kerkgebouwen waar geen planningstoestemming is verkregen als kerk en/of het voorkomen of onderbreken van niet-geautoriseerde openbare erediensten of demonstraties. Er kan een risico op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling zijn voor bepaalde individuele christenen die ervoor kiezen om in niet-geregistreerde kerken te praktiseren én die zich gedragen op een bepaalde manier die de aandacht van de lokale overheden trekt.

Bepaalde dissidente bisschoppen of prominente personen die de openbare orde en de werking van de Religious Affairs Regulations 2005 uitdagen, of die zo gepercipieerd worden, kunnen uitzonderlijk het risico lopen op vervolging, ernstige schade, of slechte behandeling. Uit deze informatie blijkt echter dat er in China geen systematische vervolging van christenen door de overheid is.”

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat de hierboven geciteerde informatie van de commissaris-generaal (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onvolledig en achterhaald is.

Zij verwijst dienaangaande echter slechts naar een artikel dat betrekking heeft op leden van de Quannengshenkerk. Uit het voorgaande is echter gebleken dat verzoekster niet aannemelijk maakte dat zij een aanhangster is van deze kerk. De hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing blijft dan ook overeind.

2.3.2.7. In haar aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 7) wijst verzoekster op een internetartikel waarbij haar foto werd gebruikt in het kader van protesten in Brussel in januari 2018. Zij voert aan dat, mede gelet op de affidavits toegevoegd aan deze aanvullende nota, zij ingeval van terugkeer naar China zal worden beschouwd als aanhangster van de “Church of the Almighty God” door de Chinese autoriteiten, los van de vraag of zij werkelijk een dergelijke aanhangster is. Hierin kan zij evenwel niet worden bijgetreden. Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeksters naam niet wordt genoemd in dit internetartikel, er is enkel een foto bijgevoegd waar zij in het gezelschap van anderen op te zien is. Verder toont verzoekster geenszins *in concreto* aan dat de Chinese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van dit artikel en van verzoeksters foto erin. In zoverre de Chinese autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, staat het evenmin vast dat deze autoriteiten verzoekster werkelijk als een aanhangster van de “Church of the Almighty God” zouden beschouwen. Hoger kwam immers reeds vast te staan dat aan verzoeksters asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Het loutere feit dat er één internetartikel is verschenen, waarin verzoekster niet bij naam wordt genoemd en waar zij op één foto is afgebeeld, volstaat op zich niet om *in concreto* aan te tonen dat zij door de Chinese autoriteiten zou worden beschouwd als een aanhangster van de “Church of the Almighty God”. De informatie in de affidavits heeft betrekking op personen die aanhanger zijn van de “Church of the Almighty God”. Hoger kwam reeds vast te staan dat verzoekster niet aannemelijk maakte dat zij een dergelijke aanhanger is. De algemene informatie in deze affidavits, die geen betrekking heeft op de persoon van verzoekster, kan hierop geen ander licht werpen. Zij dient haar beweerde geloofsovertuiging immers *in concreto* aannemelijk te maken, *quod non*.

2.3.2.8. Aangaande de documenten die verzoekster voorlegde aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

“De documenten die u neerlegde vermogen niet de appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en uw identiteitskaart staven slechts uw identiteit en nationaliteit. Uw instapkaarten staven slechts uw reis.

Met betrekking tot de Engelstalige teksten betreffende de Quannengshenkerk, met name de artikels van CESNUR, de European Federation for Freedom of Belief, de Church of Almighty God en World Religions and Spirituality dient opgemerkt te worden dat u de voorgelegde Engelstalige versies van de teksten niet kan gelezen hebben aangezien u geen Engels begrijpt (zie CGVS, p. 10). U hebt aan zusters gevraagd informatie te zoeken op internet voor u en deze te vertalen voor u, u las de documenten ook, ze bestaan ook in het Chinees, zo verklaarde u (zie CGVS, p. 3, 10). Wanneer het CGVS u vroeg waarover het artikel uit het Journal of CESNUR gaat, moest u echter het antwoord schuldig blijven (zie CGVS, p. 10). Dat de volgorde van de documenten op dat moment door elkaar was (zie CGVS, p. 10) vergoelijkt uw gebrek aan kennis niet. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat hij op de hoogte is van de inhoud van de door hem voorgelegde documenten ter ondersteuning van zijn asielaanvraag. Voorts stelt het CGVS vast dat geen van deze artikels betrekking heeft op uzelf of de gebeurtenissen die u meegemaakt zou hebben, u verklaarde zelf dat u niet vermeld wordt in deze artikels en dat het doel van het voorleggen van deze informatie is om tegen de onjuiste woorden van de Chinese overheid in te gaan (zie CGVS, p. 3).

Met betrekking tot de documenten van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst en de kopie van de verblijfstitel van L.L. dient opgemerkt te worden dat hieruit hoogstens kan afgeleid worden dat L.L. een verblijfsvergunning asiel verkreeg in Nederland. Echter kan uit deze documenten niet afgeleid worden op basis waarvan zij deze verblijfsvergunning verkreeg. Met betrekking tot de brief van L.L. dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze brief een sterk gesolliciteerd karakter vertoont, deze is met name gericht aan de Belgische immigratieambtenaar.

Voorts is deze Engelstalige brief een getypt document waarop zelfs geen handtekening staat en staat bijgevolg allerminst vast dat deze brief door L.L. zelf opgesteld is. Tenslotte merkt het CGVS op dat u L.L. nooit persoonlijk ontmoet hebt en dat u haar pas recent, met name in september 2017, zou leren kennen hebben op een online kerkbijeenkomst (zie CGVS, p. 3). Dit vermindert de waarde van L.L.s getuigenis dat u een aanhanger van Quannengshen zou zijn aanzienlijk.

Wat betreft de twee foto's waarop u samen met vier andere personen een boek aan het lezen bent, dient opgemerkt te worden dat deze foto's geen bewijs vormen van uw beweerde geloof. Dergelijke

foto's kunnen immers makkelijk in scène gezet worden. Bovendien stelt het CGVS vast dat u geen enkele informatie verstrekke over deze foto's die u na uw gehoor voorlegde.

Zo laat u het CGVS in het ongewisse over onder meer de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin deze foto's genomen zijn, de andere personen op de foto's en het boek dat u aan het lezen bent op de foto.

De chatgesprekken op Facebook werden reeds hierboven besproken. Met betrekking tot de door u neergelegde afdrukken van uw Facebookprofiel merkt het CGVS vooreerst op dat dit profiel op naam van C.X. is, geboortedatum 8 juli 1988 (zie CGVS, p. 17 en afdruk Facebookprofiel). Noch deze geboortedatum, noch deze naam stemt overeen met de identiteitsgegevens die u opgaf bij uw asielaanvraag. Nochtans was u eerder gevraagd of u ooit andere namen gebruikte, waarop u enkel de kerknaam Z.M. (zie CGVS, p. 4) opgaf. Voorts is het opvallend dat de eerste activiteit op dit profiel van recente datum is, met name 13 september 2017. Het is frappant dat zowel uw beweerde kennismaking en online kerkbijeenkomsten met L.L. als uw activiteiten op Facebook pas in september 2017, ruim een jaar na uw aankomst in België, begonnen. Dat u niet eerder met dergelijke religieuze activiteiten startte, die u nochtans vrijuit kan beoefenen in België, wekt het vermoeden dat u slechts tot deze activiteiten overging met het oog op de behandeling van uw asielaanvraag, meer specifiek uw op dat moment nakende gehoor door het CGVS. Daarnaast merkt het CGVS op dat uit de door u voorgelegde kopieën van "posts" op uw Facebookprofiel niet afgeleid kan worden dat u aanhanger bent van de Quannengshenkerk. Hoewel u van 13 september 2017 tot heden regelmatig "posts" met een religieuze inhoud publiceerde op uw profiel, kan over deze "posts" hoogstens gezegd worden dat ze verwijzen naar het christendom, zoals blijkt uit de talrijke bijbelcitaten en afbeeldingen van Christus. U deelde zelfs een "post" van een andere kerk, met name de Amazing Church of God. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat deze kerk zich in New York bevindt en in 2009 werd opgericht. Uit de lijst met pagina's die u leuk vindt op Facebook kan evenmin afgeleid worden dat u aanhanger bent van de Quannengshenkerk. Hoewel u een vijftiengestigal pagina's leuk vindt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier), is geen enkele hiervan een pagina van de Quannengshenkerk. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) dat er een aantal zowel Engelstalige als Chineestalige pagina's van de Quannengshenkerk op Facebook zijn, één ervan heeft zelfs ruim 67.000 volgers. Echter zijn quasi alle pagina's die u leuk vindt op Facebook pagina's van andere christelijke kerken en organisaties, gaande van presbyterische kerken over methodistische kerken tot een netwerk van bijbeluitzendingen.

Tenslotte merkt het CGVS op dat u geen enkel document neerlegt dat het profiel en de achtergrond die u schetst in het kader van uw asielaanvraag ondersteunt. Zo verklaarde u dat uw hukou bij uw ouders ligt en hebt u geen enkele foto van uzelf van in China (zie CGVS, p. 10). Zelfs de bankkaart die u zou gebruikt hebben om het geld voor uw reis af te halen hebt u niet meegenomen, zo zei u (zie CGVS, p. 13). U legde evenmin documenten neer ter ondersteuning van de gebeurtenissen die uzelf en uw huisgenote C.Y. zouden meegemaakt hebben in 2016."

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat zij de inhoud van de door haar voorgelegde Engelstalige artikels wel degelijk kent, doch dat zij door de stress tijdens het gehoor even de volgorde van de documenten kwijt was. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt echter dat verzoekster zelf verklaarde dat de volgorde niet meer klopte (gehoorverslag CGVS, p. 10). Er kan evenwel redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster de inhoud van de door haar voorgelegde documenten kent, ongeacht in welke volgorde deze documenten worden voorgelegd. Hoger werd er reeds vastgesteld dat het feit dat verzoekster na haar aankomst in België informatie over de Quannengshenkerk opzocht op het internet een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid en de doorleefdheid van haar voorgehouden geloofsovertuiging.

Verder blijkt uit de voorgelegde documenten betreffende L.L. niet waarom deze persoon een verblijfsvergunning verkreeg in Nederland. De documenten toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 10) geven hierover evenmin uitsluitsel. Dat het aan de Belgische asielinstanties zou toekomen om de Nederlandse autoriteiten te contacteren teneinde de motivering voor het toekennen van een verblijfsrecht aan L.L. te achterhalen, zoals verzoekster stelt in haar verzoekschrift, kan niet worden bijgetreden.

De bewijslast rust in beginsel immers op verzoeksters schouders en het komt niet aan de Belgische asielinstanties toe de lacunes in verzoeksters bewijsvoering op de te vullen. Waar verzoekster nog stelt dat zij L.L. persoonlijk ontmoette, dient erop gewezen dat zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaarde dat zij L.L. nooit persoonlijk heeft ontmoet (gehoorverslag CGVS, p. 3).

De informatie die verzoekster verschaft over de twee foto's (verzoekschrift, stuk 11), doet geen afbreuk aan de terechte opmerking van de commissaris-generaal dat dergelijke foto's gemakkelijk in scène kunnen worden gezet.

Gezien hoger reeds werd vastgesteld dat verzoekster haar profiel en achtergrond niet aannemelijk maakte, is het gebruik van een andere naam en geboortedatum op haar Facebookprofiel, wel degelijk een bijkomende negatieve indicatie wat betreft haar profiel en achtergrond. Dat zij enkel haar schuilnaam van in de kerk opgaf toen haar werd gevraagd of zij andere namen gebruikte, is slechts een blote *post factum*-verklaring, die bovendien niet te rijmen valt met het feit dat zij zelf deze chatgesprekken op Facebook voorlegde ter staving van haar asielrelaas. Hoger werd reeds gewezen op het gebruik van citaten uit de traditionele bijbel op verzoeksters Facebookprofiel.

Dat verzoekster geen enkel contact meer heeft met haar land van herkomst, doet op zich geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij haar werkelijke profiel en achtergrond, alsook de beweerde vervolgingsfeiten aan de hand van documenten ondersteunt, temeer daar zij beweert dat de informatie vervat in haar visumdossier vals is. Verder komt het niet aan de asielinstanties toe om verzoekster een wijze voor het bekomen van documenten aan te wijzen.

De overige door verzoekster bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 4-9 en 12-14) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.2.9. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters asielrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER